

Svédország Vasteras

A 2011/12-es tanév tavaszi szemeszterét töltöttem Svédországban gyakorlati ösztöndíjjal. Nehéz szívvel indultam erre a 3 hónapra, de így utólag azt mondhatom, hogy életem legizgalmasabb 3 hónapja volt. Amikor leszállt a gépem Stockholmban akkor döböntem rá, hogy ez tényleg megtörténik és 3 hónapig kint fogok élni. Először nehezen rázódtam bele a hidegbe, hiszen a -20 fok természetes volt, de a végére már megszoktam. A Malardalen Universityn tanultam, aminek két városban van épülete Eskilstunában és Vasterasba. Nekem mindkét helyen voltak óráim és gyakorlatom is, de az utazással nem volt gond, hiszen ingyenes iskolabusz közlekedett a két város között így mindössze 40 perces utazással odaértem mindenhova. Megérkezésem után pár hétig elméleti órákra is bejárhattam, ahol közösen a svéd diákokkal tanulhattunk mozgás funkcionális vizsgálatot, mobilizálást és a svéd egészségügyi rendszer alapjait. Ez nagyon hasznos tapasztalat volt összehasonlítani a mi rendszerünkkel és a mi tanóráinkkal és azt kell mondanom, hogy alapjaiban teljesen más a két rendszer. A tanárok nagyon barátságosak segítőkészek voltak és voltak úgynevezett Fatherek akik idősebb diákok voltak és ők kalauzoltak el bennünket az egyetemen. Gyakorlaton, három helyen is voltam. Először az eskilstunai kórház belgyógyászatán voltam, ahol egy gyógytornász segítségével mindenféle beteget kezelhettem, és új dolgokat tanulhattam, ami nagyon hasznos volt. Utána a vasterasi rendelőben a járó betegellátáson teljesítettem gyakorlatot, ami szintén nagyon érdekes volt, mert egy svéd diáklánnyal voltam közösen így volt lehetőségem összehasonlítani a tudásomat az övével és büszkén mondhatom, hogy a mi képzésünk sem kevesebb az övéknél. Itt a betegvizsgálattól a kezelésig mindenben részt vehettem és egyéni betegeket is kaptam. Az utolsó gyakorlati helyem az eskilstunai idősek otthonában volt, ahol kijártunk a betegekhez házi betegellátásba, ahol szintén nem unatkoztam, hiszen azon felül, hogy megismerkedhettem az idős gyógyászatával, még látogathattam tipikus svéd házakat és így belátást nyertem a svéd otthonokba. A gyakorlat mellett voltak még iskolai elfoglaltságok, is mint például a nemzetközi nap, ahol minden nemzetnek kellett előadást készíteni az egészségügyi rendszeréről, a gyógytornászképzésről és a gyakorlatról. Ezt előadtuk a svéd diákoknak, akik utána kérdezgettek bennünket és kis csoportokban meg beszélhettük a különbségeket, észrevételeket. Nagyon élveztem ezt a napot, mert közelebbi kapcsolat alakult ki mind a svéd diákokkal, mind a többi erasmusos diákkal és így én is jobban beleláthattam a thai és a spanyol rendszerbe is. A gyakorlat és az iskolai elfoglaltságok mellett persze arra is odafigyeltek, hogy minél többet lássunk az országból és minél több élménnyel térjünk haza. Így szerveztek nekünk kirándulást

Stockholmba. A város gyönyörű volt és még az sem tudta elvenni tőle a kedvünket, hogy -20 fok volt. Volt egy hajótúránk Helsinkibe és egy Rigába. Helsinki számomra csalódás volt, én szebbnek képzeltem el de Riga nagyon kedves magával ragadó város a hajóút pedig mindkét esetben fergeteges nagy bulizás volt a többi erasmusos diákkal. Ezek a túrák csak még jobban összekovácsolták a csapatot. Ezen kívül még elmentünk síelni is egy Romme Alpin nevű helyre és ez volt életem első síelése, amit nagyon élveztem, de hihetetlen izomlázam is lett tőle. A diákélet nagyon élénk ezekben a városokban és rengeteg alkalom volt, hogy jobban megismerjük egymást. Az erasmusos diákokon kívül a svéd diákok is szerveztek nekünk programokat, gyógytornász bulikat és velük is nagyon jóban lettünk. A tanárok azonfelül, hogy rengeteget segítettek nekünk a tanulásban és a gyakorlatban még közös vacsorákat is szerveztek és sokkal inkább baráti kapcsolatunk lett mint tanár-diák. Összességében azt mondhatom, hogy amilyen nehezen mentek ki olyan nehezen jöttem haza. Nagyon megszerettem a kint létem alatt Svédországot, rengeteget tanultam gyógytornászoktól és persze a nyelvi tudásom is sokkal bővült. Hihetetlen élményekkel tértem haza és mindenkinek csak javasolni tudom Svédországot, mert amellet, hogy az egészségügyben az egyik legfejlettebb ország és rengeteg új dolgot láttam még a diákélet is hihetetlen volt így megvolt az egyensúly a tanulás és a szórakozás között. Azt üzenem mindenkinek, hogy legyen bátorsága megpróbálni ezt az ösztöndíjat, mert nem fogja megbánni! Szeretném megköszönni mindenkinek, aki lehetővé tette, hogy ilyen csodálatos 3 hónapot töltsék kint, mert életem egyik legmeghatározóbb élménye volt!

Horváth Kinga III. éves gyógytornászhallgató.

Sítúra a Romme Alpinba:

Gyógytornász buli a svéd diákokkal:

